

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א



דעם רבינ'ס משלים

וואו איז יושר?

דער ארימאן האט אמאל געזען אויף עפעס א פלאץ וואו עס שטייען א גרופע וואס לאזן הערן קולות און קלאפענישן מיט הויפענס געלט. דער ארימאן טרעט נענטער צו און זיי רופן זיך אן: "ריר נישט צו צו דאס געלט, ווייל דאס באלאנגט פאר דעם עושר (זיין אמאליגער חבר)."

זאגט ער צו זיך: "הא, יעצט איז געקומען די צייט" און פרעגט זיי: "פאר וואס קומט אים דאס געלט ווען איך האב מיט מיינע אייגענע אויגן געזען ווי ער איז עובר אויף אן עברה?"

ענטפערן זיי: "פון דעם טאג וואס ענק זענען אראפ פון די קעסט פון ענקער שווער, פון דאן האט זיך דיין חבר געמאכט א קביעות צו לערנען תורה, ער האט גענומען אויף זיך חק ולא יעבור צו לערנען יעדן טאג א באשטימטע צייט און א מאס תורה, אבער דו ביזט נישט עוסק אין תורה דעריבער גיבט מען דאס געלט פאר דיין חבר."

טראץ וואס דער חבר האט ליידער עובר געווען אן עברה, אבער די גמרא זאגט אז "עברה מכבה מצוה ואין עברה מכבה תורה - אן עברה לעשט אויס א מצוה אבער אן עברה קען נישט פארלעשן תורה (סוטה כ"א)" און די ווערטער זיין עברה מכבה תורה איז די ראשי תבות מעו"ת.

(שיחות הר"ן קל"ז)

עס זענען געווען אמאל צוויי אינגעלייט אין א שטאט, וועלכע האבן זיך זייער ליב געהאט און געווען זייער נאנט איינער צום צווייטן. איינמאל האט איין אינגערמאן באמערקט אז זיין חבר איז אביסל פארקראכן פונעם ריכטיגן וועג און געטון עפעס וואס טויג נישט, האט ער געטראכט, 'ס'האט נאר איינמאל פאסירט'.

עס איז אריבער א צייט האט ער געזען אז ער טוט נאך מער אן אומאיידעלע זאך, שפעטער האט ער געזען אז ער איז ממש עובר אויף אן עברה, האט ער פון דאן זיך אפגעטיילט אינגאנצן פונעם חבר.

נאך א שטיק צייט ווען ביידע אינגעלייט זענען אראפ פון די קעסט פון זייער שווער, איז דער אינגערמאן וואס האט ליידער געטון די עברה אנגעהויבן גיין העכער און העכער ביז ער איז געווארן א ריזן עושר, און דער צווייטער ערליכער אינגערמאן איז לא-עלינו געווארן א גרויסער ארימאן, אין הארץ האט דער געהאט פאראיבל און זיך אפגעטרעט אויפן אויבערשטנס פירונג טראכטנדיג צו זיך, 'איך ווייס דאך אז מיין חבר האט עובר געווען אן עברה, פאר וואס קומט אים אזא רייכקייט?'



ספּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת מִשְׁנֵיֹם קְדֻמוֹנֵיֹת

מַעֲשֵׂה י' - פּוֹן דְּעַר בְּעַרְגִּיר מִיִּטְן אַרְיִמָאן (6)

עַר וּוְעַט נִיט פְּרִיר קוּמְעַן. הָאֵט עַר זִיף אָבְעַר אַ סִימָן מְעַר פּוֹן דְּעַם עַרְשֻׁטְן.

און דער אַנדערער הָאֵט זִיף אויף אַזוי מַיִשֵׁב גִּוּוּעַן ווי דער עַרְשֻׁטְעַר (אַז סַע אִיז פֿאַר אִים נִיט גוּט אַז דער בַּחוּר זַאל דָא זײַן) הָאֵט דער אַנדערער מְלָךְ אִים אויף פֿאַרשִׁיקט אויף צוויי הונדערט מײל ווייטער. הָאֵט עַס אִים ווידער זײער פֿאַרדראָסן.

אַיז עַר גִּנְאָנְגַעַן ווידער צום דְרִיטְן (דְהֵינּוּ דְעַר בַּחוּר דְּעַם בְּעַרְגִּירס זון אִיז ווידער גִּנְאָנְגַעַן צו אִיין מְלָךְ דָאס אִיז שוין גִּוּוּעַן דְּעַר דְרִיטְעַר. און הָאֵט אִים אויף אַזוי גִּנְאָט פֿנ"ל דִּי גִנְאָצַע מַעֲשֵׂה) און צו דְּעַם דְרִיטְן הָאֵט עַר נֶאָךְ מְעַר סִימָנִים גִּנְאָט זײער גוּטע סִימָנִים.

הָאֵט זִיף אויף גִּיהוּיבֵן דְּעַר עַרְשֻׁטְעַר מְלָךְ הַנְּלֵ און אִיז גִּפְאַרִין אַהִין תִּיכֶפּ און אִיז אַהִין גִּיקוּמְעַן צו דְּעַם אָרְט פּוֹן דְּעַר בַּת קִיסָר הַנְּלֵ דְהֵינּוּ דִּי יַפֶּת תּוֹאַר און דְּעַר מְלָךְ הָאֵט זִיף גִּימָאכְט אַ שִׁיר.

און הָאֵט אִיין גִּיזְעֶצַט אִין דְּעַר שִׁיר מִיט חֲכָמָה דִּי אַלְע עַרְטֵעַר דְהֵינּוּ דִּי זִיבֵן עֵדוּת הַנְּלֵ (דְהֵינּוּ דִּי זִיבֵן אִירְלִי וואַסערן וואַס דָאס אִיז גִּוּוּעַן דְּעַר עִיקָר סִימָנִים וואַס זִי הָאֵט גִּיהָאט אִין אִיר חֶתֶן פֿנ"ל) לוּשְׁמִיר וועדליק דְּעַר חֲכָמָה פּוֹן דְּעַם שִׁיר. אִיז אִים אויס גִּיקוּמְעַן דִּי זִיבֵן עַרְטֵעַר נִיט כֶּסֶדֶר (דְהֵינּוּ לְמַשָּׁל עַר הָאֵט בַּאדאַרְפֶּט צו זַאגן פְּרִיר דְּעַם גְּרוּב און דְּעַר נֶאָךְ דִּי מְקוּהָ זְכוּ און עַר הָאֵט פֿאַרקְעַרְט גִּנְאָט) וואַרן סַע אִיז אִים אַזוי אויס־גִּיקוּמְעַן עַל פִּי חֲכָמַת הַשִּׁיר.

און דער מְלָךְ אִיז אַרױף גִּיקוּמְעַן אויף דְּעַם אָרְט (דְהֵינּוּ אויף דְּעַם אָרְט וואַס ווער סַע הָאֵט זִיף גִּוּוּאָלְט מְשַׁדֵּף זײַן מִיט אִיר הָאֵט גִּימוּזֶט אויף דְּעַם אָרְט אַרױף קוּמְעַן און זַאגן אַ שִׁיר מִיט חֲכָמָה פֿנ"ל) און עַר הָאֵט גִּנְאָט זײַן שִׁיר. ווי זִי הָאֵט דְּעַרְהֶעַרְט דִּי עַרְטֵעַר (דְהֵינּוּ דִּי זִיבֵן אִירְלִי וואַסערן) אִיז בִּי אִיר אַ ווִילְדֵּ חִידוּשׁ גִּוּוּעַן.

אַיז אִיר גִּיפֶעֶלֶן אַז דָאס אִיז בּוּודֶאִי אִיר חֶתֶן נֶאָר סַע אִיז אִיר קֶשֶׁה גִּוּוּעַן פֿאַר וואַס עַר זַאגְט זײַ נִיט כֶּסֶדֶר לוּשְׁמִיר

הָאֵט עַר זִיף מַיִשֵׁב גִּוּוּעַן. מַחְמַת עַר קָאן שוין אַהִין נִיִּשְׁט קוּמְעַן. און אִיז גִּנְאָנְגַעַן צום מְלָךְ פּוֹן דְּעַר מְדִינָה. און הָאֵט אִים אויס דְּעַרְצִיילֶט גָאַר זײַן הַאַרְץ. און אַז עַר אִיז אִיר חֶתֶן און אִיבְעַר אִים וויל זִי קִיין אַנְדֶּעַרן שִׁידוּף נִיט. און מַחְמַת עַר קָאן אַהִין נִיִּשְׁט קוּמְעַן. דְרוּם גִּיט עַר אַפְּ אַלְע סִימָנִים וואַס עַר הָאֵט צו דְּעַם מְלָךְ דְהֵינּוּ דִּי זִיבֵן וואַסערִין הַנְּלֵ. און דְּעַר מְלָךְ זַאל זִיף גִּיין אַהִין וועט עַר זִיף מְשַׁדֵּף זײַן מִיט אִיר. און אִים זַאל עַר גִּיבֵן גְּעֶלֶט דְּעַרְפֶּאַר.

הָאֵט דְּעַר מְלָךְ דְּעַרְקֶענֶט. אַז זײַנע רִייד זְעַנען אָמַת. וואַרן מְעַן קָאן זִיף אַזוֹינֶס נִיט אויס־טְרַאכְטֶן פּוֹן דְּעַם הַאַרְץ. אִיז דִּי זַאף דְּעַם מְלָךְ גִּיפֶעֶלֶן. נֶאָר דְּעַר מְלָךְ הָאֵט זִיף מַיִשֵׁב גִּוּוּעַן אַז עַר וועט זִי דָא בְּרַענְגַעַן אַהֶעַר. און דְּעַר בַּחוּר וועט דָא זײַן. אִיז זִיף פֿאַר אִים נִיט גוּט. זַאל עַר אִים הַאַרְגֶּענען הָאֵט עַר נִיט גִּוּוּאָלְט טָאן אַזוי אַזאַף וואַרן פֿאַרְוואַס זַאל מְעַן אִים נֶאָךְ הַאַרְגֶּענען פֿאַר דְּעַר טוֹבָה וואַס עַר הָאֵט אִים גִּיטָאן.

בְּכֵן הָאֵט זִיף דְּעַר מְלָךְ מַיִשֵׁב גִּוּוּעַן עַר וועט אִים פֿאַרשִׁיקן אויף צוויי הונדערט מײל ווייט. הָאֵט עַס אִים זײער פֿאַרדראָסן נֶאָךְ וואַס עַר פֿאַרשִׁיקט אִים פֿאַר אַזוי אַ טוֹבָה ווי עַר הָאֵט אִים גִּיטָאן.

אַיז עַר גִּנְאָנְגַעַן דָאַרְט אויף צו אִיין אַנְדֶּעַרן מְלָךְ. און הָאֵט אִים אויף אַזוי דְּעַרְצִיילֶט פֿנ"ל (דְהֵינּוּ דְּעַר בַּחוּר דְּעַם בְּעַרְגִּירס זון וויל סַע הָאֵט אִים פֿאַרדראָסן וואַס דְּעַר עַרְשֻׁטְעַר מְלָךְ הָאֵט אִים פֿאַרשִׁיקט אִיז עַר גִּנְאָנְגַעַן צו אִיין אַנְדֶּעַרן מְלָךְ און הָאֵט יַענעם אויף דְּעַרְצִיילֶט דִּי גִנְאָצַע מַעֲשֵׂה מִיט אַלְע סִימָנִים פְּדִי דְּעַר אַנְדֶּעַרער זַאל גִּיף לוּפֶן נְעַמְעַן דִּי יַפֶּת תּוֹאַר)

און הָאֵט אִים מוֹסֶר גִּוּוּעַן אַלְע סִימָנִים און צו דְּעַם אַנְדֶּעַרן הָאֵט עַר נֶאָךְ מוֹסִיף גִּוּוּעַן מְעַר אַ סִימָן.

און עַר הָאֵט אִים גִּיהֵיִסֶן און הָאֵט אִים מְזַרְז גִּוּוּעַן אַז עַר זַאל תִּיכֶפּ פֿאַרן. טאַמער וועט עַר קְעַנען יַענעם מְלָךְ אִיבְעַר יַאָגן. פְּדִי עַר זַאל פְּרִיר קוּמְעַן אַהִין. און אַפִּילוּ אַז

פון דעס וועגן פארט. האט זי זיך גיטראכט אפער
מחמת דער חכמה פון דעם שיר איז אים גיקומען
דער סדר. איז ביי איר גיבליבן אין הארץ אז דאס איז ער
אליין.

האט זי אים אפגשריבן אז זי איז זיך משדך מיט אים. איז
גינארין א גרויסע שמחה און א רעש. באשר די יפת תואר
האט זיך שוין גיפונען א שידוך און מהאט זיך שוין גירעכט
אויף דער חתונה.

דערווייל קומט אן דער אנדרער (דהיינו דער אנדער מלך וואס אים
האט אויף דער בחור אים גיזאגט אלע סימנים און נאך מער א סימן פנ"ל)
און דער אנדרער איז אויף גילאפין אהין. האט מען אים
גיזאגט אז זי האט שוין א שידוך גיטאן. און ער האט דרויף
ניט גיקוקט. און ער האט גיזאגט. פון דעס וועגן פארט.
האט ער אבער אזאך וואס ער וועט איר זאגן. וואס ער
וועט בוודאי פועלין. איז ער גיקומען (דהיינו דער אנדרער מלך)
און האט גיזאגט זיין שיר.

און דער אנדרער האט שוין מסדר גיווען די אלע ערטער
כסדר. און דערצו האט ער גיגיבן נאך מער א סימן. הא זי
אים גיפרעגט פון וואנעט ווייסט דער ערשטער. זאל ער
זאגן דעם אמת איז זיך פאר אים ניט גוט (דהיינו. דער אנדרער
האט זיך גיטראכט. ער קאן איר ניט אויסזאגן דעם אמת אז דער בחור האט
דעם ערשטן אויסגיזאגט. ווארן דאס טויג זיך אים נישט אז זי זאל דאס וויסן)
האט ער איר גיענפערט. ער וויסט ניט. (פון וואנעט דער
ערשטער האט גיוואוסט די סימנים) איז ביי איר דאס א ווילד חידוש
גיווען.

און זי איז גיבליבן שטיין פארטומילט. ווארין דער ערשטער
האט זיך אויף אים דערציילט די אלע ערטער. און פון
וואנעט זאל א מענטש וויסן די סימנים. לושמיר פון
דעס וועגן פארט איז איר גיפעלין אז דער אנדרער ער
איז איר חתן. ווארין זי האט גיזעהן אז ער האט דערציילט
כסדר. און דערצו נאך א סימן מער און דער ערשטער
אפער איז דאס אים אויס גיקומען דאך דער חכמה פון
דעם שיר וואס ער האט דערמאנט די ערטער.

נאר זי איז שוין גיבליבן שטיין (כלומר זי האט זיך שוין קיין עצה
ניט גיקאנט גיבין איז זי גיבליבן שטיין און האט שוין מיט קיינעם ניט גיוואלט
זיך משדך זיין).

און דער בחור דהיינו דעם בערגירס זון. ווי דער אנדרער
מלך האט אים פארשיקט. האט עס אים ווידער זיער
פארדראסין. איז ער גיאנגען צום דריטין און האט אים
אויף דערציילט גאר די גאנצע מעשה פנ"ל און ער האט
אים נאך מער סימנים גיזאגט זייער גוטע סימנים.

און פאר דעם דריטין האט ער אים גירעט גאר זיין הארץ.
באשר ער האט גיהאט א כתב וואס אויף דעם כתב איז
גיווען אים גימאלט די אלע ערטער (דהיינו די זיבין אירליי
וואסערין)

בין זאל ער זיך אים מאלין אויף א פאפיר די אלע
ערטער און זאל איר ברענגען. און דער דריטער מלך האט
אויף פארשיקט דעם בחור נאך ווייטער צוויי הונדערט
מייל.

און דער דריטער איז אויף גילאפין אהין. און איז אהין
גיקומען. האט מען אים גיזאגט אז סע איז שוין דא דא די
צוויי (דהיינו די צוויי מלכים הנ"ל) האט ער גיענפערט. פון דעס
וועגן פארט. ווארין ער האט אזוי אזאך וואס ער וועט
בוודאי פועלין.

און די וועלט האט גאר ניט גיוואוסט. פארנוואס זי וויל די
דאזיגע בעסער איידער אנדערע. און דער דריטער איז
אויף אנגיקומען און האט גיזאגט זיין שיר מיט זייער
וואילע סימנים בעסערע סימנים פון די ערשטע.

און ער האט גיוויזן דאס כתב (דהיינו וואס ער האט זיך אליין נאך
גימאלט די ערטער) מיט די אלע ערטער אים גימאלט.

איז זי זייער נבהל גיווארין (כלומר דערשראקן און פארטומלט) נאר
זי האט שוין נישט גיקענט טאן קיין שום זאך. מחמת אויף
דעם ערשטין האט זי זיך אויף גימיינט. אז דאס איז ער
אליין. און נאך דעם אויף דעם אנדערין איבער דעם האט
זי גיזאגט אז זי וועט שוין ניט גלייבן ביז מע וועט איר
ברענגען איר אייגין כתב אליין.

לאמיר זיך פאר הערן



די צענטע מעשה - דער בערגיר מיטן ארימאן (6)

1. וואס האט געטוהן דער זון פון בערגיר נאכדעם וואס דער צווייטער קיסר האט אים פארשיקט?
- ער איז געגאנגען צו א דריטער קעניג און אים איבערגעגעבן די סימנים
 - ער איז געגאנגען צו א דריטער קעניג און אים איבערגעגעבן נאכמער סימנים
 - ער איז צוריק געגאנגען צום ערשטן קעניג און אים איבערגעגעבן נאכמער סימנים
2. וואס נאך האט דער זון פון בערגיר דערציילט פאר'ן דריטן קיסר?
- אז ער האט געהאט א כתב וואס ס'איז געווען אויסגעמאלט אלע פלעצער
 - אז ער זאל זיך אויס מאלן אויף א פאפיר די זיבן וואסערן און זאל איר עס ברענגען
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
3. וואס האט די טאכטער פון קיסר געענטפערט פאר'ן דריטן קעניג וואס האט איר געוויזן די כתב וואס ער האט נאכגעמאלען די זיבן וואסערן?
- זי האט אים געשריבן אז זי איז זיך משדך מיט אים
 - זי האט אים געזאגט אז זי איז שוין משדך מיט דער פריעדיגער קעניג
 - זי האט אים געזאגט אז זי וועט נישט גלייבן ביז מען וועט איר ברענגען איר אייגן כתב אליין

4. וועלכע סימנים האט ער איבערגעגעבן פאר דער קעניג פון יענע לאנד?
- די זיבן וואסערן
 - די כתב וואס ער האט באקומען פון די בת קיסר
 - די סימן אין וועלכע בוים ער האט באהלטן די כתב
5. וואס האט דער קעניג געטאן פארן זון פון בערגיר?
- ער האט אים פארשיקט הונדערט מייל
 - ער האט אים פארשיקט צוויי הונדערט מייל
 - ער האט אים געמאכט פאר א יעדניראל
6. וואס האט דער זון פון בערגיר נאכדעם געטאן?
- ער האט איבער געגעבן די סימנים פאר א אנדער קעניג און האט צו געלייגט נאך א סימן
 - ער איז אליין געגאנגען צו די טאכטער פון קיסר
 - ער איז צוריק געגאנגען אין מדבר
7. וואס האט די טאכטער פון קיסר געענטפערט פאר דער ערשטער קעניג?
- זי האט אים געשריבן אז זי איז זיך משדך מיט אים
 - זי האט אים געשריבן אז זי איז זיך נישט משדך מיט אים ווייל די וואסערן זענען נישט לויטן ריכטיגן סדר
 - זי האט אים געזאגט אז זי וועט נישט גלייבן ביז ווען זי זעט די כתב אליין
8. וואס האט די טאכטער פון קיסר געענטפערט פאר דעם צווייטן קעניג?
- זי האט אים געשריבן אז זי איז זיך משדך מיט אים
 - זי האט אים געפרעגט פון וואו ווייסט דער ערשטער קעניג
 - זי האט אים געזאגט אז זי וועט נישט גלייבן ביז ווען זי זעט די כתב אליין



ט. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?

- יא
- נ"ן
- א חלק

טיפער געטראכט

אויף וועמען דערציילט דער רבי ביי די מעשה - אז ער האט געזאגט א ליגנט?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

וועלכע זאך איז דער בן הבערגיר געראטן צו די בת קיסר?
ביידע פלעגן שפילן אויף כלי שיר

דעם רבינ'ס אעשיות

להתודע ולהגלות אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש-קדשים', לופטער 'סודות-התורה'. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס'ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com